

РЕШЕНИЕ

№ 25865

гр. София, 04.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 11.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Мария Малинова, като разгледа дело номер **5523** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 203 и сл., вр. чл. 226 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 121, ал. 1, т. 3, вр. чл. 104, ал. 1 от Закона за държавния служител.

От адм. дело № 6616/2022 г. била отделена частта от жалбата, с която Ж. А. А. е предявил и иск с правно основание чл. 104, ал. 1 от Закона за държавния служител, заедно с оспорването на издадената от министъра ЗАПОВЕД РД-15-207/22.06.2022 г. за прекратяване на служебно правоотношение. С влязло в законна сила на 23.11.2022 г. Решение № 5430/12.09.2022 г. на 69^{-ти} състав по адм. дело № 6616/2022 г. заповедта за прекратяване на служебното правоотношение е отменена, като незаконосъобразна. По отделения от жалбата иск е образувано адм. дело № 7051/2022 г. По него, с Решение № 5972/12/10.2023 г. 21^{-ви} състав на АССГ осъдил Министерство на земеделието и храните да заплати на Ж. А. А.: обезщетение, в размер на 654, 11 лв., представляваща разликата за доплащане до пълния размер на дължимото обезщетение по чл. 104, ал. 1 ЗДСл., за период от шест месеца – от 22.06.2022 г. до 07.12.2022 г.; мораторна лихва 181, 30 лв. за периода от 23.11.2022 г. до 29.12.2022 г., заедно със законна лихва за забава, считано от 29.12.2022 г., до окончателното изплащане на обезщетението. Това решение е обезсилено с Решение № 6097/17.05.2024 г. на ВАС, по адм. дело № 11783/2023 г., защото Съдът неправилно с Определение № 4326/22.05.2023 г. е конституирал като ответник министъра, а не МЗХ, и е върнал делото за ново разглеждане от друг съдебен състав, за което е образувано настоящото

адм. дело № 5523/2024 г.

В съдебно заседание по настоящото дело, след редовно и своевременно призоваване упълномощеният от ищеца адвокат и самият ищец не се явяват.

Ответникът – Министерство на земеделието и храните, конституиран с протоколно определение от 14.10.2024 г., посредством юрисконсулт: оспорва исковата молба; желае юрисконсултско възнаграждение и възразява за прекомерен размер на претендираното адвокатско възнаграждение. Твърди и представя доказателства, че: на ищеца била изплатена като обезщетение по чл. 104, ал. 1 ЗДСл. сума от 16 521, 68 лева, докато той претендира 17 640 лева; изплатеното обезщетение е дължимо за периода от 18.06.2022 г., до 07.12.2022 г. – денят, в който е заявил желание да бъде възстановен на работа; за периода от 07.12.2022 г., до 12.12.2022 г., когато реално е бил възстановен на работа е получил и обезщетение по чл. 122, ал. 3 ЗДСл.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност – алтернативно за частична основателност на исковата молба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, като обсъди доводите на страните и приетите по делото писмени доказателства, съобразявайки разпоредбите на чл. 226 АПК намира за безспорно установено от фактическа страна следното.

Ж. А. А. е заемал по служебно правоотношение в МЗХ длъжността „началник“ на Отдел „Договаряне“, Дирекция „Морско дело и рибарство“, от която длъжност бил уволнен със заповед от 11.01.2021 г. Заповедта била отменена с Решение № 5391/03.06.2022 г. на ВАС, по адм. дело № 6535/2021 г., но след като той заявил желание да бъде възстановен на предишната работа, със Заповед № РД-15-207/22.06.2022 г., предмет на адм. дело № 6616/2022 г. правоотношението му отново било прекратена, на основание чл. 103, ал. 1, т. 2 ЗДСл. – поради това, че не се явил да заеме предишната длъжност в срока по чл. 122, ал. 1 с.з. Каза се, че и тази заповед е отменена с влязло в законна сила на 23.11.2022 г. Решение № 5430/12.09.2022 г., по адм. дело № 6616/2022 г. и от този факт е възникнало правото на ищеца да претендира обезщетение по чл. 104, ал. 1 ЗДСл. С молба от 13.01.2023 г. (л. 56 от адм. дело № 7051/2022 г.) ищецът е уточнил, че претендира обезщетение, както следва: 17 640 лева за периода от 23.06.2022 г. (датата на връчване Заповед № РД-15-207/22.06.2022 г. – молба на л. 63), до 07.12.2022 г. – датата, на която депозирал в МЗХ молба да бъде възстановен на заеманата преди незаконното уволнение длъжност; законната лихва, считано от 23.11.2022 г. – датата на влизане в сила Решение № 5430/12.09.2022 г., по адм. дело № 6616/2022 г., отменящо Заповед № РД-15-207/22.06.2022 г., до окончателното изплащане на обезщетението (молба на л. 59).

От представените заверени преписи на писмени доказателства съдържащи се в адм. дело № 7051/2022 г. се установява още, че: по време на периода на исковата претенция (23.06.2022 г. – 07.12.2022 г.), видно от писмо от ТД на НАП – С. (л. 83) за Ж. А. не са подавани уведомления за сключени трудови договори, както и за осигуряване по извънтрудови правоотношения; в същия смисъл е и писмото от НОИ, на л. 101; със Заповед № РД-15-557/12.12.2022 г. министърът на МЗХ е възстановил ищеца на заеманата преди уволнението длъжност и определил да му бъдат изплатени обезщетения, както следва: А/ по чл. 104, ал. 1 ЗДСл. за периода от 18.06.2022 г., до 06.12.2022 г. (5 м. и 14 дни оставане без работа), като на 22.12.2022 г. била изплатена сумата от 16 521, 68 лева, определена върху работна заплата от 2 940 лева, съотнесена към броя дни оставане без работа, в резултат на незаконното уволнение; Б/ по чл. 122,

ал. 3 ЗДСл, в размер на 464, 21 лева, за периода от 07.12.2022 г. (денят, в който служителят се явил на работа), до 11.12.2022 г. – денят, в който бил допуснат до работа. Според заключението на назначената от Съда по адм. дело № 7051/2022 г. експертиза (л. 118) размерът на обезщетението по чл. 104, ал. 1 ЗДСл. за претендирания от ищеца период 22.06.2022 г., до 07.12.2022 г. е общо 17 640 лева – толкова, колкото се претендира с исковата молба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, съобразявайки така установените факти и обстоятелства, приема от правна страна следното.

Разпоредбата на чл. 104, ал. 1 ЗДСл. установява правото на държавен служител, заповедта за прекратяване служебното правоотношение с който е отменена от Съда, да получи обезщетение, в размер на основната си заплата, определена към момента на признаването на уволнението за незаконно или на неявяването му да заеме службата, за цялото време, през което не заема държавна служба, но не за повече от 6 месеца.

Основната заплата, по смисъла на чл. 104, ал. 1, изр. първо и чл. 67, ал. 1 ЗДСл. се явява всъщност сумата от 2 940 лева, определена и със заповедта от 12.12.2022 г., с която ищецът е възстановен на заеманата преди уволнението длъжност. Признато е с Решение № 5430/2022 г., по адм. дело № 6616/2022 г., че отменената Заповед № РД-15-207/22.06.2022 г. е връчена на 23.06.2022 г., с оглед на което настоящият съдебен състав приема, че 6-месечният период по чл. 104, ал. 1 следва да се брои от тази дата (23.06.2022 г.), а не както е посочило вещото лице – от 22.06.2022 г. Крайната дата на 6-месечния период съответно е 23.12.2022 г., но (каза се по – горе) със Заповед № РД-15-557/12.12.2022 г. ищецът е възстановен на работа преди това – считано от 12.12.2022 г., следователно е останал без работа, по смисъла на чл. 104, ал. 1 ЗДСл. до 11.11.2022 г. От това следва, че 6-месечният период по чл. 104, ал. 1 ЗДСл. за обезщетяване е с начална дата 23.06.2022 г., до 11.12.2022 г. или общо 5 м. и 18 дни (168 дни). Изчислено по този начин, в съответствие с нормата на чл. 104, ал. 1 ЗДСл. обезщетение, което ответникът дължи на ищеца за „цялото време, през което не е заемал държавна служба, но за не повече от 6 месеца”, е в размер на общо 16 464 лв. (5 м. по 2 940 =14 700 +18 дни по 98 лв. дневно=1 764). С оглед на това Съдът определя дължимото от ответника обезщетение по чл. 104, ал. 1, изр. първо ЗДСл. в размер на 16 464 лева, което е с 57, 68 лева по-малко от изплатеното на 22.12.2022 г. обезщетение от 16 521, 68 лв. С други думи ищецът е получил с 57, 68 лв. по-голям размер на обезщетение, отколкото ответникът дължи и исковата молба се явява неоснователна, досежно претендирания размер на обезщетение с главница 17 640 лева. Върху така определения от Съда размер на обезщетението 16 464 лева ответникът дължи заплащане само на законните лихви, които за случая са само за периода от 23.11.2022 г. (датата на влизане в сила Решение № 5430/2022 г., по адм. дело № 6616/2022 г.), до 22.12.2022 г. – датата, на която е изплатено обезщетение, в размер на 16 521, 68 лева. Изчислена посредством общодостъпния калкулатор в портала за електронни услуги на НАП законна лихва от 23.11.2022 г., до 22.12.2022 г., върху сумата от 16 464 лева е 137, 21 лева.

Частичното уважаване на исковата молба (само за размер на законната лихва 137, 21 лева) поражда за ответника задължението (чл. 143, ал. 1 АПК) да възстанови на ищеца разносните за водене на делото, съразмерно на уважената част, като на основание чл. 226, ал. 3 АПК при изчисляването следва да бъдат включени и разносните на ищеца за водене на делото пред ВАС-500 лева. Така ответникът дължи да възстанови на ищеца, съразмерно на уважената част от исковата молба разносните за водене на делото пред

две съдебни инстанции и държавна такса, в размер на общо 23 лева. От своя страна ищецът дължи да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение за двете съдебни инстанции, на основание чл. 143, ал. 3 АПК, вр. чл. 24, изр. второ от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на общо 200 лева (100 + 100). Водим от горните мотиви Административен съд София - град, 14^{-ти} състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ, като неоснователна и недоказана исковата молба от Ж. А. А., срещу Министерство на земеделието и храните, В ЧАСТТА относно искането за присъждане на обезщетение за имуществени вреди по чл. 104, ал. 1 от Закона за държавния служител, в размер на главница от 17 640 лева, за времето, през което не е заемал държавна служба, в резултат на отменена като незаконосъобразна Заповед № РД-15-207/22.06.2022 г., издадена от министъра на същото министерство.

ОСЪЖДА Министерство на земеделието и храните да заплати на Ж. А. А. – ЕГН: [ЕГН] законните лихви, в размер на 137, 21 лв. (сто и тридесет и седем лева, и 21 ст.) върху 16 464 лева, представляващи изплатено му на 22.12.2022 г. обезщетение по чл. 104, ал. 1 ЗДСл., считано от 23.11.2022 г. (датата на влизане в сила Решение № 5430/2022 г., по адм. дело № 6616/2022 г.), до 22.12.2022 г. – датата, на която е изплатено обезщетението.

ОСЪЖДА Ж. А. А. – ЕГН: [ЕГН] да заплати на Министерство на земеделието и храните юрисконсултско възнаграждение за две съдебни инстанции, в размер на 177 лв. (сто и седемдесет и седем лева), съобразно отхвърлената част от исковата молба и след приспадане на дължимите от ответника на ищеца разноси за две съдебни инстанции.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14 – дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: